

Περί του Γέροντος Καλλινίκου του νηπτικού

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ούτος εξ Αθηνών καταγόμενος ήλθεν το πρώτον 18της την ηλικίαν εις την Ιεράν Μονήν των Ιβήρων, μη αναπαυθείς όμως εις τον ιδιόρρυθμον βίον μετέβη εις την Ιεράν Σκήτην της Αγίας Άννης και εκείθεν εις τα Κατουνάκια παρά τω εναρέτω πνευματικώ Παπα Δανιήλ όπου και εξέμαθε την ξυλογλυπτικήν τέχνην.

Εκ της γενεάς του διανυομένου αιώνος ήτο ο πλέον καταγινόμενος εις την νοεράν προσευχήν και νήψιν· απέτρεπεν όμως εκ ταύτης πάντα μη εξασκηθέντα πρώτον εις την υπακοήν, την υποταγήν και τας λοιπάς πρακτικές αρετάς, και έλεγεν ότι η νήψις είναι δώρον Θεού, και όπως ο πανάγαθος έπλασε πρώτον τον άνθρωπον και είτα ενεφύσησεν εν αυτώ ψυχήν ζώσαν, ούτω και ο μοναχός πρέπει να εξαγνίση πρώτον εαυτόν σωματικώς δια των πρακτικών αρετών, και είτα θα λάβη εκ Θεού το χάρισμα της νοεράς προσευχής και νήψεως, προβαίνων ως οι νηπτικοί πατέρες εκ πράξεως εις θεωρίας επίβασιν (βάση, στήριγμα).

Δεν ευμοίρησε παιδείας συστηματικής αλλά μελετηρός εις άκρον και με νουν καθαρώτατον, κατώρθωσε να εισδύη εις τα βαθύτερα νοήματα των Γραφών και να δίδη τας ορθοτέρας λύσεις των ζητημάτων.

Ότε το 1913 ανεφύη μεταξύ των Ρώσων και Ρουμάνων μοναχών του Όρους η αίρεσις των «ονοματολατρών»[*] περί το όνομα Ιησούς, πρώτος αυτός έσπευσεν εις την Ιεράν Κοινότητα και υπέδειξε την σαθρότητα και το αντορθόδοξον της θεωρίας, δώσας και τον πλέον επιτυχή χαρακτηρισμόν ότι «άφησαν το κεφάλι και λατρεύουν την σκούφια».

Η έγκαιρος παρέμβασις του μακαριστού τούτου ανδρός και η σταθερά εμμονή της Ιεράς Κοινότητος εις τας ορθοδόξους απόψεις, απέτρεψαν την εις το ζήτημα ανάμιξιν των άλλων Μοναχών και δη των Ελλήνων, και περιωρίσθη η φοβερά εκείνη αναταραχή μόνον μεταξύ των Ρώσων, ων οι εμμένοντες εις την ανόητον

ταύτην αίρεσιν, κοινή αποφάσει Οικουμενικού Πατριαρχείου και Ρωσικής Εκκλησίας μετεφέρθησαν δι' ειδικού πλοίου και περιωρίσθησαν εις τον Καύκασον. Και ούτω και ειρήνη απεκατέστη εν τω ιερῷ τόπῳ, και απεσυμφορήθη ούτος κατά το 1/3 εκ της πληθύος των Ρώσων μοναχών.

Έζησεν ο μακάριος περί τα 55 έτη εν τη ερημική Καλύβη του Αγίου Γερασίμου του νέου και εκοιμήθη εν αυτή τον ύπνον του δικαίου εις ηλικίαν 77 ετών κατά το σωτήριον ετος 1930. Παρ' αυτώ εγένετο μοναχός ο τελειόφοιτος του Πανεπιστημίου της Ζυρίχης Γεράσιμος Μενάγιας ο εκ Κεφαλληνίας.

[*] Ονοματολάτραι: κίνημα με αιρετικές προεκτάσεις. Άρχισε το 1907 από τον Ρώσσο Αγιορείτη Ιλαρίωνα. Οι οπαδοί του υποστήριζαν οτι «το όνομα του Θεού είναι αυτός ο Θεός στην ουσία του». Το κίνημα ταλαιπώρησε πολύ το Άγιον Όρος και αποδοκιμάστηκε από την Ιερά Κοινότητα, το Οικουμενικό Πατριαρχείο και από την Σύνοδο της Ρωσικής Εκκλησίας. Επίκεντρο των ονοματολατρών ήταν η Σκήτη του Αγίου Ανδρέου στις Καρυές (Σεράϊ), όπου διαδραματίστηκαν διάφορες βιαιότητες. Με επέμβαση του ρωσικού στρατού μεταφέρθηκαν βιαίως το καλοκαίρι του 1913 περίπου 1.000 ονοματολάτρες στην Ρωσσία ενώ συγχρόνως το Οικουμενικό Πατριαρχείο τους επέβαλε να μην επιστρέψουν ποτέ στο Όρος και έτσι έπαυσε η αναταραχή.

Πηγή: Αρχιμ. Γαβριήλ Διονυσιάτου (†) 1983, Λαυσαϊκόν του Αγίου Όρους, Β' Έκδοσις, Άγιον Όρος 2002